

การศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คณะวิศวกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

Study of Factors for Making Decision to have Further Education of High Vocational Certificate students in the Faculty of Engineering

ปาริชาติ บัวเจริญ^{1*}, นพรัตน์ เตชะพันธ์รัตนกุล¹ และ ปวันรัตน์ บัวเจริญ²

Parichat Buacharoen^{1*}, Noparat Techapunratanakul¹ and Pawanrat Buochareon²

¹ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
128 ถนนห้วยแก้ว ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50300

² คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ 63 หมู่ 4 ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ 50290

¹ Faculty of Sciences and Agricultural Technology, Rajamangala University of Technology Lanna:
128 Huay Kaew Road, Muang, Chiang Mai, Thailand, 50300

² Faculty of Liberal Arts, Maejo University: 63 M. 4, Sansai, Chiang Mai, Thailand, 50290

*E-mail: panu_mas9@hotmail.com, เบอร์โทรศัพท์ 08 9262 6558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ สาขาช่างกลโรงงาน สาขาช่างโลหะ สาขาช่างยนต์ สาขาไฟฟ้ากำลัง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนทั้งสิ้น 220 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ตอนแรกเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.86 ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและปัจจัยอื่นๆ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ มีปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก คือ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ($\bar{X} = 4.27$, $SD = 0.45$) ด้านอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 4.24$, $SD = 0.48$) ด้านเหตุผลส่วนตัว ($\bar{X} = 4.01$, $SD = 0.47$) ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา ($\bar{X} = 3.89$, $SD = 0.51$) ส่วนปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 3.46$, $SD = 0.79$) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.40$, $SD = 0.63$) และด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อ ($\bar{X} = 3.08$, $SD = 0.89$) อยู่ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ: ปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อ, ปริญาตรี, คณะวิศวกรรมศาสตร์

Abstract

This research aimed to study factors in High Vocational Certificate students at Rajamangala University of Technology Lanna, Chiangmai. The research population were High Vocational Certificate students majoring Mechanical Engineering, Welding Engineering, Automobile Engineering and Electrical Engineering at Rajamangala University of Technology Lanna, Chiangmai. The population used in this research were 220 students. The research instrument was a questionnaire divided into three parts; the first part is a questionnaire about personal information, the second part is a questionnaire about the factors of continuing education of the respondents which the reliability of the questionnaire was 0.86, and the third part is a questionnaire about suggestions and other factors. Statistics used for data analysis include frequency, percentage, mean and standard deviation.

The research found that; factors for continuing the higher education of High Vocational Certificate students at Rajamangala University of Technology Lanna, Chiangmai are at high level which are; factor on institute ($\bar{X} = 4.27$, $SD = 0.45$), factor on instructor ($\bar{X} = 4.24$, $SD = 0.48$), factor on personal seasons ($\bar{X} = 4.01$, $SD = 0.47$), and factor on curriculum or major ($\bar{X} = 3.89$, $SD = 0.51$) were in the high level. And factor on cost of study ($\bar{X} = 3.46$, $SD = 0.79$), factor on building or facility ($\bar{X} = 3.40$, $SD = 0.63$), and person motivation factor of media ($\bar{X} = 3.08$, $SD = 0.89$) were in the medium level.

Keywords: Factors for Making Decision to have Further Education, Bachelor's Degree, Faculty of Engineering

1. บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่มีปัญญา มีคุณธรรม มีความรู้ความสามารถที่จะพัฒนาตนเอง และสังคม ในการประกอบอาชีพ อันเป็นกำลังแรงงานสำหรับการพัฒนาประเทศชาติ ดังนั้นถ้าประชาชนโดยคุณภพก็ย่อมเป็นอุปสรรคในการเจริญก้าวหน้าของประเทศ แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าประเทศเต็มไปด้วยประชาชนที่มีคุณภพ ก็จะสามารถนำพาประเทศ ชาติให้เข้าสู่การพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าในทุกๆ ด้านได้ ฉะนั้นจึงเห็นได้ว่า “การศึกษา” เป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศ ซึ่งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นการกำลังหลักในการพัฒนาประเทศนั้น ต้องเริ่มต้นจากการพัฒนาสมองของผู้เรียนตั้งแต่เยาว์วัย การพัฒนาสมองของผู้เรียน จึงมีบทบาทหลักเกี่ยวกับความสามารถที่แก้ปัญหา วางแผน และเชื่อมโยงอดีตกับปัจจุบัน ทำให้มนุษย์เข้าใจตัวเอง เข้าใจผู้อื่นและมีความสามารถคิดสร้างสรรค์ ศิลปะ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สร้างสรรค์ กิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมากมาย

เมื่อผู้เรียนได้รับการส่งเสริมและพัฒนาสมอง อันจะส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาความสามารถทักษะด้านต่างๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่ดีของการเรียนรู้ในอนาคต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548, หน้า 9)

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์หรือประชาชนในประเทศชาติจะมีคุณภพหรือไม่ขึ้นอยู่กับการศึกษาในสังคมปัจจุบันนี้เป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร คนที่มีข้อมูลมากและรู้จักเลือกใช้ข้อมูลที่ได้รับมาเหล่านั้นให้เกิดประโยชน์สูงสุด ก็จะสามารถประสบผลสำเร็จในชีวิตและหน้าที่การงานได้ ดังนั้น รัฐบาลจึงมุ่งให้การสนับสนุนการศึกษาโดยการจัดตั้งสถาบัน การศึกษาและหลักสูตรใหม่ๆ ขึ้นเพื่อรองรับกับความต้องการของประชากรที่มุ่งจะเข้าศึกษาต่อ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต จึงก่อให้เกิดทัศนคติที่ดี เพื่อเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความสนใจ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องทราบข้อมูลความต้องการในการศึกษาต่อด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับผู้ที่ต้องการศึกษาต่อ เพื่อเป็นแนวทางในการเตรียมการ เพื่อเปิดสอนในสาขาวิชาต่างๆ ตลอดจนวางแผนเพื่อพัฒนาศักยภาพในด้านต่างๆ ของหลักสูตรหรือสถาบันเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของ

ประชาชนและแผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติต่อไป

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เน้นด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีที่มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่มุ่งเน้นการปฏิบัติ ทำการสอน การศึกษา ผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และให้ผู้สำเร็จการอาชีวศึกษา มีโอกาสในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพจนถึงระดับปริญญา

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ ทำการเปิดสอนในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท โดยในระดับปริญญาตรี จัดการเรียนการสอนอยู่ 2 ประเภท คือ หลักสูตร 4 ปี ซึ่งรับนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า และหลักสูตรเทียบโอน ซึ่งรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงบทบาทและหน้าที่ของมหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษาและให้บริการทางการศึกษาแก่บุคลากร ประชาชนทั่วไป ให้มีความรู้ความสามารถตลอดจนคุณวุฒิที่สูงขึ้น สามารถนำเอาความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาอาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงาน และประเทศชาติต่อไป จึงได้มองเห็นว่า ปัจจัยในการเข้ารับการ ศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีความสำคัญ ต่อการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยเป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการวางแผนเพื่อการพัฒนาหลักสูตรตลอดจนแนวทางการเรียนการสอนเพื่อการจัดการศึกษาและให้บริการที่มี ประสิทธิภาพ เหมาะสมกับความต้องการของผู้ที่ต้องการ เข้ารับการ ศึกษาต่อในอนาคต

2. วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

3. การทบทวนวรรณกรรม

องค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียน ได้แก่ สติปัญญา วิธีเรียน ทักษะคิดที่มีผลต่อสถาบันการศึกษา สุขภาพ การเงิน หลักสูตร วิธีสอน และการบริหารการศึกษา นอกจากนี้ เมนเกส (Mengeshe, 1974: 1958-A) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนรู้มี 2 ส่วน คือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ หลักสูตร การวัดและประเมินผล และส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา ได้แก่ วิธีเรียน สุขภาพ และภูมิหลังครอบครัว ตลอดจนการนำเทคโนโลยีการศึกษามาใช้ในการจัดระบบการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดผลสำเร็จในการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือเพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนนั้น ย่อมต้องมีการวางแผนอย่างเป็นระบบเพื่อการออกแบบการสอนขึ้นมาใช้ โดยในกระบวนการของการออกแบบการสอนนั้นจะต้องประกอบไปด้วยหลักพื้นฐานสำคัญ 4 ประการ คือ

1. ผู้เรียน (Learners or Trainees) โดยการพิจารณาลักษณะของผู้เรียนเพื่อการออกแบบโปรแกรมที่เหมาะสม
2. วัตถุประสงค์ (Objectives) โดยการตั้งวัตถุประสงค์ว่าต้องการจะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งใดบ้างในการสอนนั้น
3. วิธีการและกิจกรรม (Methods and Activities) โดยการกำหนดวิธีการและกิจกรรมในการเรียนรู้ว่าควรมีอะไรบ้าง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุดได้
4. การประเมินผล (Evaluation) โดยกำหนดวิธีการประเมินผลเพื่อตัดสินว่าการเรียนรู้นั้นประสบผลตามที่ ตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่

องค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนรู้นั้นประกอบด้วย ส่วนสำคัญ 2 ส่วน ดังนี้

1. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา ได้แก่ ด้านสติปัญญา ด้านสุขภาพ ด้านวิธีเรียน ด้านภูมิหลังครอบครัว ด้านทัศนคติ ด้านภาษาและวัฒนธรรม ด้านเศรษฐกิจ และสังคม
2. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการศึกษา ได้แก่ ด้านการบริหารการศึกษาและด้านการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน

2.1 ด้านการบริหารการศึกษา ได้แก่ การควบคุม ประสานงาน จำนวนอาจารย์ งบประมาณ การวัดและ ประเมินผล ประสิทธิภาพของอาจารย์ ปรัชญาการศึกษา และผู้บริหาร

2.2 ด้านการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ อุปกรณ์การสอนวิธีสอน ตำรา หลักสูตรหรือเนื้อหาวิชา อาคารสถานที่ อาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถานศึกษา

Kast, F.E. and Rosenzweig, J.E. (1985) ให้ความหมายของการตัดสินใจว่า คือ การกำหนดแนวคิด ขึ้นมาโดยมีทางเลือกสองทางหรือมากกว่านั้นขึ้นไป ที่ผู้ตัดสินใจจะต้องหาทางเลือกทางหนึ่งอย่างรอบคอบ ในการปฏิบัติงานในองค์กรนั้น บรรดากิจกรรมเกี่ยวกับการแก้ปัญหา มักจะเรียกว่า เป็นการตัดสินใจ

Ebert & Micheal (1975) กล่าวว่าเป้าหมายหรือ จุดสำคัญที่สุดของการตัดสินใจ ก็คือ การแก้ปัญหา ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และมนุษย์เป็นผู้กระทำใน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ และบ่อยครั้งการแก้ปัญหาไม่เป็นไปตาม เป้าหมาย ส่วนหนึ่งเกิดจากการตัดสินใจได้กระทำลงไป อย่างไม่มีเหตุผล เพราะมีข้อจำกัดในเรื่องการรับรู้ ค่านิยม และบุคลิกภาพซึ่งการตัดสินใจไม่สามารถหลีกเลี่ยงจาก ปัจจัยเหล่านี้ได้ จึงจะต้องทำความเข้าใจ เพื่อก่อให้เกิด ประโยชน์ในการตัดสินใจมากที่สุดดังนี้

1. การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการเลือก และจัดระบบข้อมูลตามความรู้สึกของตนเองซึ่งจะก่อให้เกิดประสบการณ์ใหม่ ๆ การรับรู้จะประกอบด้วยการเลือก ข้อมูลจากภายนอกการปะติดปะต่อข้อมูลให้เข้าใจได้และ ตีความหมาย การรับรู้จึงมีอิทธิพลในการกำหนดพฤติกรรม การตัดสินใจของบุคคลให้แตกต่างกันออกไป

2. ค่านิยม (Value) คือ สิ่งที่คนแต่ละคนคิดว่า ควรจะเป็น ไม่ว่าสิ่งนั้นจะดีหรือไม่ก็ตามและมักจะเป็น สิ่งที่บุคคลในกลุ่มมีความเห็นเหมือน ๆ กัน นอกจากนี้ ค่านิยมยังเป็นสิ่งที่ควรยึดถือประจำใจที่ช่วยในการ ตัดสินใจเลือก ซึ่งคนต้องอาศัยคุณค่าประจำตัวเป็น เครื่องกำหนด ค่านิยมของคนจะเกิดมาจากการบวนการ เรียนรู้ทางสังคม

3. บุคลิกภาพ (Personality) เป็นลักษณะต่าง ๆ ที่รวมกันเป็นแบบเฉพาะของแต่ละคนจะแสดงถึงลักษณะนิสัย แรงจูงใจ อารมณ์ ความรู้สึก ความสนใจ และ

การปรับตัวบุคลิกภาพของผู้ตัดสินใจแต่ละคนมีอิทธิพล ต่อการตัดสินใจ

โดยสรุปกล่าวได้ว่า พฤติกรรมการตัดสินใจ เป็นการกระทำของบุคคลที่มีอารมณ์ความรู้สึก ค่านิยม การรับรู้เข้ามาเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และส่งผลให้ การตัดสินใจนั้นเป็นไปด้วยความสมเหตุสมผลหรือไม่

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยในการ เข้ารับการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) คณะ วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา เชียงใหม่ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ขอบเขตงานวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ สาขาช่างกลโรงงาน สาขา ช่างโลหะ สาขาช่างยนต์ สาขาไฟฟ้ากำลัง จำนวนทั้งสิ้น 220 คน

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการวิจัย

1) ตัวแปรต้น ได้แก่ ลักษณะทางประชากรของ นักศึกษา เช่น เพศ ผลการเรียน ระดับการศึกษา และ สาขาวิชา

2) ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัจจัยในการเข้ารับการ ศึกษา ต่อในระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ ประกอบ ด้วยด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้านอาคาร สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านเหตุผลส่วนตัว และ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อ

4.2 เครื่องมือที่ใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยมีขอบเขต ของแบบสอบถาม คือ ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัวบุคคล ปัจจัยในการเข้ารับการ ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา เชียงใหม่ แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเลือกตอบคำตอบเดียว

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จำแนกเป็น 7 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน 2. ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา 3. ด้านอาจารย์ผู้สอน 4. ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา 5. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก 6. ด้านเหตุผลส่วนตัว 7. ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดให้ผู้ตอบเสนอข้อเสนอนะ และปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี และปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม

2) นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามฉบับร่างเกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ตามประเด็นที่กำหนดไว้

3) นำแบบสอบถามฉบับร่างให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและปรับปรุงแก้ไข และหาคุณภาพของแบบสอบถาม ความเที่ยงตรงของแบบสอบถามโดยหาค่าความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) ได้ค่า IOC ไม่ต่ำกว่า 0.5 และความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่า ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.86

4) จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

4.3 การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยประสานงานกับหัวหน้าชั้นเรียนและตัวแทนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี ที่เป็นกลุ่มประชากรในการวิจัย รวมทั้งหมด 220 ชุดและทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้ความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาต่อ

ในระดับปริญญาตรี ในแต่ละด้านวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละเรื่อง เพศ สาขาวิชา ระดับชั้นปี และเกรดเฉลี่ย ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

ข้อมูลส่วนตัว		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	213	97.1
	หญิง	7	2.9
สาขาวิชา	ช่างกลโรงงาน	67	30.7
	ช่างโลหะ	50	22.1
	ช่างยนต์	44	20.0
	ช่างไฟฟ้า	59	27.1
ระดับชั้นปี	ชั้นปีที่ 1	122	55.4
	ชั้นปีที่ 2	98	45.5
เกรดเฉลี่ย	1.50-1.99	19	8.6
	2.00-2.49	46	20.7
	2.50-2.99	64	29.3
	3.00-3.49	78	35.7
	3.50-4.00	13	5.7
รวม		220	100

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 97.1) ศึกษาอยู่สาขาวิชาช่างกลโรงงานมากที่สุด (ร้อยละ 30.7) นักศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 (ร้อยละ 55.4) และนักศึกษามีเกรดเฉลี่ย (ร้อยละ 35.7)

5.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาต่อของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในภาพรวม

ปัจจัยในการศึกษาต่อ	$\bar{X}$	SD	ระดับปัจจัย	ลำดับที่
1. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	4.27	0.45	มาก	1
2. ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา	3.89	0.51	มาก	4
3. ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.24	0.48	มาก	2
4. ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา	3.46	0.79	ปานกลาง	5
5. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.40	0.63	ปานกลาง	6
6. ด้านเหตุผลส่วนตัว	4.01	0.47	มาก	3
7. ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อ	3.08	0.89	ปานกลาง	7
รวม	3.79	0.60	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.08-4.27 และมีค่าเฉลี่ยรวมคือ 3.79 อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีระดับปัจจัยมาก มีจำนวน 4 ด้าน คือ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ($\bar{X} = 4.27$) ด้านอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 4.24$) ด้านเหตุผลส่วนตัว ($\bar{X} = 4.01$) และด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา ($\bar{X} = 3.89$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านชื่อเสียงของสถาบัน

ด้านชื่อเสียงของสถาบัน	$\bar{X}$	SD	ระดับปัจจัย	ลำดับที่
1. มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป	4.41	0.61	มาก	2
2. มีความศรัทธาในชื่อเสียงของสถาบันการศึกษา	4.54	0.50	มากที่สุด	1
3. เป็นสถาบันที่เป็นศูนย์รวมวิทยาการใหม่ๆ	4.18	0.59	มาก	7
4. เป็นสถาบันที่มีความทันสมัยทางวิชาการ และมีการพัฒนาอยู่เสมอ	4.19	0.74	มาก	6
5. มีมาตรฐาน รวมถึงความพร้อมในการจัดการศึกษา	4.23	0.64	มาก	4
6. มีระบบการจัดการศึกษาที่ดีมีประสิทธิภาพ	4.00	0.70	มาก	8
7. สถาบันมีส่วนช่วยในการสร้างสรรค์ความเจริญแก่สังคม	4.22	0.65	มาก	5
8. บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเป็นที่ยอมรับของสังคม	4.39	0.56	มาก	3
รวม	4.27	0.62	มาก	

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านชื่อเสียงของสถาบัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.00-4.54 และมีค่าเฉลี่ยรวม คือ 4.27 อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับปัจจัยมากที่สุด 1 ข้อ และมีระดับปัจจัยมาก 7 ข้อ สำหรับข้อ

ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีความศรัทธาในชื่อเสียงของสถาบันการศึกษา ($\bar{X} = 4.54$) รองลงมา คือ มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป ($\bar{X} = 4.41$) และบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเป็นที่ยอมรับของสังคม ($\bar{X} = 4.39$) ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีระบบการจัดการศึกษาที่ดีมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.00$)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา

ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัจจัย	ลำดับที่
1. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ตรงหรือสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เรียนมา	4.36	0.75	มาก	1
2. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่สอดคล้องกับลักษณะงานที่ทำประจำ	4.17	0.83	มาก	2
3. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ตรงกับความสามารถและความถนัด	4.11	0.76	มาก	3
4. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่กำลังได้รับความนิยมและเป็นที่ต้องการของสังคม	3.69	0.76	มาก	7
5. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่นักศึกษาคิดว่าสามารถสำเร็จได้ในเวลาที่กำหนด	3.50	0.86	มาก	8
6. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เปิดโลกทัศน์กว้างไกลแก่ผู้เรียน	3.82	0.69	มาก	6
7. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ทำให้นักศึกษาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.83	0.74	มาก	5
8. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ส่งเสริมให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพ	4.08	0.96	มาก	4
9. เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่มีความพร้อมด้านวัสดุครุภัณฑ์การศึกษา	3.49	0.80	ปานกลาง	9
รวม	3.89	0.79	มาก	

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.49-4.36 และมีค่าเฉลี่ยรวม คือ 3.89 จัดอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับปัจจัยมาก 8 ข้อ และมีระดับปัจจัยปานกลาง 1 ข้อ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ตรงหรือ

สอดคล้องกับสาขาวิชาที่เรียนมา ($\bar{X} = 4.36$) รองลงมา คือ เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่สอดคล้องกับลักษณะงานที่ทำประจำ ($\bar{X} = 4.17$) และ เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ตรงกับความสามารถและความถนัด ($\bar{X} = 4.11$) ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เป็นหลักสูตรที่มีความพร้อมด้านวัสดุครุภัณฑ์การศึกษา ($\bar{X} = 3.49$)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านอาจารย์ผู้สอน

ด้านอาจารย์ผู้สอน	$\bar{X}$	SD	ระดับปัจจัย	ลำดับที่
1. มีความรู้ ความชำนาญในรายวิชาที่สอน	4.32	0.56	มาก	2
2. มีวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ	4.11	0.65	มาก	6
3. มีการพัฒนาความรู้อยู่เสมอ	4.16	0.60	มาก	5
4. มีระบบการทำงานที่น่าเชื่อถือ	4.11	0.59	มาก	6
5. ให้ความสะดวกแก่นักศึกษาเข้าพบปรึกษาหารือ	4.08	0.81	มาก	8
6. มีอัธยาศัยดี	4.59	0.51	มาก	1
7. มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาในสถาบันแห่งนี้	4.26	0.64	มาก	4
8. มีความกระตือรือร้นในการทำงาน	4.30	0.63	มาก	3
รวม	4.24	0.62	มาก	

จากตารางที่ 5 พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านอาจารย์ผู้สอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.08-4.59 และมีค่าเฉลี่ยรวม คือ 4.24 อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับปัจจัยมากทุกข้อ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีอัธยาศัยดี

($\bar{X} = 4.59$) รองลงมา คือ มีความรู้ ความชำนาญในรายวิชาที่สอน ($\bar{X} = 4.32$) และมีความกระตือรือร้นในการทำงาน ($\bar{X} = 4.32$) ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ให้ความสะดวกแก่นักศึกษาเข้าพบปรึกษาหารือ ($\bar{X} = 4.08$)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา

ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับปัจจัย	ลำดับที่
1. ค่าลงทะเบียนรายวิชามีความเหมาะสม	3.74	0.90	มาก	1
2. ค่าบำรุงสถาบันมีความเหมาะสม	3.48	0.98	ปานกลาง	3
3. ค่าอุดหนุนสมทบการศึกษามีความเหมาะสม	3.38	1.03	ปานกลาง	5
4. ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนักศึกษาที่มีความเหมาะสม	3.15	1.06	ปานกลาง	6
5. ค่าถ่ายเอกสารทางการศึกษามีความเหมาะสม	3.44	0.82	ปานกลาง	4
6. เสียค่าสมัครในการเข้าเรียนน้อย	3.68	0.86	ปานกลาง	2
รวม	3.48	0.94	ปานกลาง	

จากตารางที่ 6 พบว่าปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.15-3.74 และมีค่าเฉลี่ยรวม คือ 3.48 อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับปัจจัยมาก 1 ข้อ และมีระดับปัจจัยปานกลาง 5 ข้อ สำหรับข้อที่มีค่า

เฉลี่ยสูงสุด คือ ค่าลงทะเบียนรายวิชามีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.74$) รองลงมาคือ เสียค่าสมัครในการเข้าเรียนน้อย และค่าบำรุงสถาบันมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.48$) ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนักศึกษามีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.15$)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยของปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	$\bar{X}$	SD	ระดับปัจจัย	ลำดับที่
1. มีห้องปฏิบัติการเฉพาะสอดคล้องกับการใช้ประโยชน์	3.55	0.77	มาก	3
2. มีจำนวนห้องเรียนเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน	3.77	0.84	มาก	1
3. มีการบำรุงรักษาห้องเรียน ห้องปฏิบัติการอยู่เสมอ	3.53	0.85	มาก	5
4. มีการจัดอาคารสถานที่ให้เป็นแหล่งจูงใจเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้	3.50	0.85	มาก	6
5. มีการจัดอาคารสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อสภาพการเรียนรู้	3.55	0.82	มาก	3
6. บรรยากาศในห้องสมุดมีความเหมาะสมในการศึกษาค้นคว้า	3.36	1.11	ปานกลาง	8
7. โรงอาหารสะอาด ถูกสุขลักษณะ	3.50	0.92	มาก	6
8. ที่จอดรถเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา	2.83	1.13	ปานกลาง	11
9. ห้องสุขาเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา	3.62	1.01	มาก	2
10. มีจุดบริการน้ำดื่มเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา	2.92	1.05	ปานกลาง	10
11. มีความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา	3.26	0.90	ปานกลาง	9
รวม	3.40	0.93	ปานกลาง	

จากตารางที่ 7 พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.83-3.77 และมีค่าเฉลี่ยรวม คือ 3.40 อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับปัจจัยมาก 7 ข้อ และมีระดับปัจจัยปานกลาง 4 ข้อ สำหรับข้อที่มี

ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีจำนวนห้องเรียนเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.77$) รองลงมาคือ ห้องสุขาเพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา ($\bar{X} = 3.62$) และมีห้องปฏิบัติการเฉพาะสอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ ($\bar{X} = 3.55$) ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ที่จอดรถเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา ($\bar{X} = 2.83$)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยของปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านเหตุผลส่วนตัว

ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว	$\bar{X}$	SD	ระดับปัจจัย	ลำดับที่
1. ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ	4.50	0.57	มากที่สุด	2
2. ต้องการปรับตัวตนเองให้สูงขึ้น	4.62	0.56	มากที่สุด	1
3. ต้องการเปลี่ยนสายงานอาชีพใหม่	3.16	1.24	มาก	10
4. ต้องการศึกษาเพื่อให้ทัดเทียมกับผู้อื่น	3.86	0.95	มาก	9
5. เพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	4.38	0.91	มาก	4
6. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน	4.49	0.65	มาก	3
7. ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	3.94	0.86	มาก	8
8. ต้องการปริญญาบัตรเพื่อแสดงเกียรติแก่ตนเองและวงศ์ตระกูล	4.17	0.80	มาก	6
9. ต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม	4.11	0.86	มาก	7
10. มีความสนใจที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรนี้	4.34	0.78	มาก	5
11. สถานศึกษาอยู่ใกล้หอพัก	2.64	1.36	ปานกลาง	11
รวม	4.01	0.87	มาก	

จากตารางที่ 8 พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านเหตุผลส่วนตัว มีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ 2.64-4.62 และมีค่าเฉลี่ยรวม คือ 4.01 อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับปัจจัยมากที่สุด 2 ข้อ มีระดับปัจจัยมาก 8 ข้อ และมีระดับปัจจัยปานกลาง 1 ข้อ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ต้องการปรับตัวตนเองให้สูงขึ้น ($\bar{X} = 4.62$) รองลงมาคือ ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ($\bar{X} = 4.50$) และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ($\bar{X} = 4.49$) ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สถานศึกษาอยู่ใกล้ที่พัก ($\bar{X} = 2.64$)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยของปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อ

ปัจจัยด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคล หรือสื่อ	$\bar{X}$	SD	ระดับปัจจัย	ลำดับที่
1. ผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้มาเรียนต่อ	3.25	1.35	ปานกลาง	2
2. สมาชิกครอบครัวสนับสนุนให้มาเรียนต่อ	4.07	0.98	มาก	1
3. ปฏิบัติตามนโยบายของหน่วยงานหรือนายจ้าง	2.94	1.23	ปานกลาง	3
4. เพื่อนฝูงชักจูงให้มาเรียน	2.86	1.26	ปานกลาง	4
5. อาจารย์แนะนำให้มาเรียน	2.70	1.31	ปานกลาง	5
6. การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของสถาบันที่เรียนน่าสนใจ	2.69	1.30	ปานกลาง	6
รวม	3.08	1.24	ปานกลาง	

จากตารางที่ 9 พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.69-4.07 และมีค่าเฉลี่ยรวม คือ 3.08 จัดอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับปัจจัยมาก 1 ข้อ และมีระดับปัจจัยปานกลาง 5 ข้อ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สมาชิกในครอบครัวสนับสนุนให้มาเรียนต่อ ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมาคือ ผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้มาเรียนต่อ ($\bar{X} = 3.25$) และปฏิบัติตามนโยบายของหน่วยงานหรือนายจ้าง ($\bar{X} = 2.94$) ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของสถาบันที่เรียนน่าสนใจ ($\bar{X} = 2.69$)

5.3 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะและปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อของนักศึกษา

การสำรวจข้อเสนอแนะและปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาต่อของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 53 คน ได้ให้ข้อเสนอแนะปัจจัยในการศึกษาต่อ โดยผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อเสนอแนะที่ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะที่สอดคล้องกัน

1. ด้านชื่อเสียงของสถาบัน พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามที่มีข้อเสนอแนะร้อยละ 24.53 เห็นว่าควรมีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้สังคมรู้จักเพิ่มขึ้น (8 คน) และควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างชื่อเสียงวิศวกรรม (5 คน)

2. ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามที่มีข้อเสนอแนะร้อยละ 64.15 เห็นว่าควรปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัย (15 คน) ควรเพิ่มวิชาเลือกให้หลากหลาย (13 คน) และควรเพิ่มการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ (6 คน)

3. ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามที่มีข้อเสนอแนะร้อยละ 22.64 เห็นว่าควรเชิญอาจารย์หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาสอนบรรยายเพิ่มเติม (9 คน) และ อาจารย์ไม่ค่อยมีเวลาให้คำปรึกษากับนักศึกษา (3 คน)

4. ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามที่มีข้อเสนอแนะร้อยละ 52.83 เห็นว่าควรลดค่าอุดหนุนสมทบ (13 คน) ด้านเงินกู้ กยศ. (11 คน) และจัดหาแหล่งทุนการศึกษา (4 คน)

5. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามที่มีข้อเสนอแนะร้อยละ 100 เห็นว่าควรจัดหาที่จอดรถเพิ่มเติม (15 คน) ควรจัดให้มีห้องสำหรับทำโครงการวิทยานิพนธ์เพื่อให้บริการ

คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต (13 คน) ห้องสมุดมีหนังสือไม่ทันสมัยและการบริการควรมีการปรับปรุง (10 คน) ควรจัดสื่อและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนให้พร้อมใช้งานและเครื่องมือ เครื่องจักร เทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อการศึกษาวชิราวุธ (8 คน) และควรปรับปรุงสภาพโต๊ะ เก้าอี้ให้พร้อมใช้งาน (7 คน)

6. ด้านเหตุผลส่วนตัว พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามที่มีข้อเสนอแนะร้อยละ 47.17 เห็นว่าควรปรับปรุงคุณภาพให้บริการของเจ้าหน้าที่ (16 คน) ควรเปิดบริการห้องสมุดในวันเสาร์-อาทิตย์ (7 คน) และต้องการมีสังคมกว้างขึ้น (2 คน)

7. ด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อ พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามที่มีข้อเสนอแนะร้อยละ 15.09 เห็นว่าควรทำความเข้าใจกับนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาเป็นผู้สื่อสารประชาสัมพันธ์หลักสูตร (5 คน) และควรปรับเปลี่ยนข้อมูลบน web site ให้ข้อมูลทันสมัย และทันเวลาอย่างสม่ำเสมอ (3 คน)

6. อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา เชียงใหม่ ผู้วิจัยอภิปรายผลโดยมีประเด็นที่สำคัญดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 ปัจจัยด้านภาพรวม พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดโดยเฉพาะด้านชื่อเสียงของสถาบัน ทั้งนี้เนื่องจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีชื่อเสียงมานาน เป็นสถานศึกษาที่เน้นการผลิตบัณฑิตนักการปฏิบัติ ผลิตครูวิชาชีพและให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะ ซึ่งสอดคล้องกับ ศศิวิมล แสนเมือง (2554) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตั้งใจเลือกมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีของนักเรียนที่มีผลการเรียนดีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ด้านหลักสูตรและด้านเหตุผลส่วนตัวมีผลต่อการตั้งใจเลือกมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีของนักเรียนที่มีผลการเรียนดีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

ประเด็นที่ 2 ด้านชื่อเสียงของสถาบัน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านชื่อเสียงของสถาบัน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงมายาวนานและมีความเป็นเลิศทางวิชาการซึ่งเป็นภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยอันจะช่วยให้เกิดการจดจำการบอกถึงคุณลักษณะเด่นของมหาวิทยาลัย รวมทั้งก่อให้เกิดความภาคภูมิใจเมื่อได้เข้ามาศึกษาและสำเร็จการศึกษาออกไป อีกทั้งยังเป็นมหาวิทยาลัยที่มีความเก่าแก่ มีชื่อเสียงและมีครู อาจารย์ที่เก่ง มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เป็นมหาวิทยาลัยที่สามารถผลิตบัณฑิตให้เป็นที่ยอมรับจากตลาดแรงงานหรือได้รับการยอมรับจากสถานประกอบการ โดยมหาวิทยาลัย ได้มีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายสาขาวิชาซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน มีความโดดเด่นด้านการปฏิบัติเนื่องจากมหาวิทยาลัยได้มีการนำเทคโนโลยี เครื่องมืออุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยมาใช้ในห้องเรียนในภาคบรรยาย มีชั่วโมงปฏิบัติการ ภายในห้องปฏิบัติการสำหรับภาคการปฏิบัติมีการอภิปรายกลุ่ม สัมมนา ตลอดจนโครงงานหรือการศึกษาซึ่งนักศึกษาสามารถเรียนรู้การใช้งานอุปกรณ์และเครื่องมือซึ่งเอื้อและสนับสนุนต่อการเรียนการสอนให้ลุล่วงไปด้วยดี ซึ่งสอดคล้องกับเมธาวิ สุขปาน (2556) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษา กรณีศึกษาวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญมากที่สุดกับปัจจัยด้านความมีชื่อเสียงของวิทยาลัยมายาวนาน

ประเด็นที่ 3 ด้านหลักสูตร พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านหลักสูตร โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากมหาวิทยาลัย มีระบบรับนักศึกษาแบบโควตา (ปิด) ซึ่งใช้วิธีการให้โควตาผ่านสถานศึกษาเครือข่ายโดยมีการกำหนดคุณสมบัติและจำนวนผู้สมัครและไม่มีการสอบแข่งขัน มีระบบโควตา (เปิด) ซึ่งใช้วิธีประกาศรับสมัครคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อโดยมีการกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครและค่าคะแนน

เฉลี่ยเป็นเงื่อนไขในการสมัครประกอบกับการสอบแข่งขันคัดเลือก และมีระบบรับรองโดยใช้วิธีสอบแข่งขันคัดเลือก ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่ต้องการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยและหลักสูตรที่เปิดสอนยังเน้นด้านสาขาวิชาชีพซึ่งเป็นหลักสูตรที่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาเชื่อมั่นว่าหากสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเป็นที่รู้จักในวงการของผู้ประกอบอาชีพทางด้านสาขาวิชาชีพนั้นๆ และมีโอกาสที่จะได้รับการพิจารณารับเข้าทำงานมากกว่าผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาเดียวกันจากมหาวิทยาลัยอื่น อีกทั้งมหาวิทยาลัยยังมีหลักสูตรที่มีชื่อเสียงและมีคุณภาพมีจำนวนหน่วยกิต และจำนวนเทอมต่อปีการศึกษาที่เหมาะสม ตลอดจนมีทุนสนับสนุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่มีผลการเรียนดี และค่าใช้จ่ายในการเรียนไม่สูงมากเมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น

ประเด็นที่ 4 ด้านเหตุผลส่วนตัว พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีการเปิดสอนในหลักสูตรและสาขาวิชาที่สามารถตอบสนองความต้องการและความถนัดของนักศึกษาได้ซึ่งอาจเป็นเพราะนักศึกษาแต่ละคนต่างก็มีความต้องการที่จะศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกันออกไปตามความถนัดหรือความชอบส่วนตัวของตน ประกอบกับนักศึกษา มีรุ่นพี่เป็นผู้แนะนำให้เลือกเรียนในมหาวิทยาลัย ดังนั้นรุ่นพี่จึงมีความสำคัญในการเป็นแหล่งให้ข้อมูลเบื้องต้นหรือเป็นส่วนหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ นอกจากนั้นยังมีเพื่อนสนิทและเพื่อนส่วนใหญ่ที่มีความนิยมและเลือกเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยรวมถึงการที่นักศึกษามีผู้ปกครอง ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนวเป็นผู้แนะนำให้เลือกเรียนต่อตลอดจนมีบุคคลที่นักศึกษาประทับใจ (Idol) และเป็นศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อในมหาวิทยาลัยอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับเมธาวิ สุขปาน (2556) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษา กรณีศึกษาวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญมากที่สุดกับปัจจัยด้านความชอบและความถนัดของส่วนตัวมากที่สุด

7. สรุป

7.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ สาขาช่างกลโรงงาน สาขาช่างโลหะ สาขาช่างยนต์ สาขาไฟฟ้ากำลัง จำนวนทั้งสิ้น 220 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ตอนแรกเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.86 ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและปัจจัยอื่นๆ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ มีปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก คือ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ($\bar{X} = 4.27$, $SD = 0.45$) ด้านอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 4.24$, $SD = 0.48$) ด้านเหตุผลส่วนตัว ($\bar{X} = 4.01$, $SD = 0.47$) ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา ($\bar{X} = 3.89$, $SD = 0.51$) ส่วนปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 3.46$, $SD = 0.79$) ด้านอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.40$, $SD = 0.63$) และด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลหรือสื่อ ($\bar{X} = 3.08$, $SD = 0.89$) อยู่ในระดับปานกลาง

7.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1) มหาวิทยาลัย ควรมีการแก้ไขปัจจัยด้านชื่อเสียงของสถาบัน ในเรื่องของการเข้าศึกษาต่ออย่างแต่สำเร็จการศึกษาอย่างรวดเร็วการประชาสัมพันธ์และสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระยะเวลาในการศึกษาตลอดหลักสูตร

2) มหาวิทยาลัย ควรทบทวนปัจจัยด้านหลักสูตร เกี่ยวกับอัตราค่าธรรมเนียมลงทะเบียนเรียน ค่าหน่วยกิต ค่าใช้จ่ายในการเรียนให้มีความเหมาะสมและเป็นธรรม ต่อนักศึกษาและให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ เศรษฐกิจในปัจจุบัน ควรศึกษาถึงความเหมาะสมในการจัดเก็บอัตราค่าธรรมเนียมลงทะเบียนเรียนในแต่ละ สาขาวิชาของมหาวิทยาลัยโดยใช้พื้นฐานของอัตราเงินกู้ กยศ.

3) มหาวิทยาลัยควรสร้างความเข้าใจบุคลากร สายวิชาการ และสายสนับสนุนในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับ ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัวในเรื่องของ ผู้ปกครองไม่มี อิทธิพลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อ แต่คนที่มีอิทธิพลมาก ที่สุดคือรุ่นพี่ รองลงมาคือ เพื่อนสนิทและเพื่อนส่วนใหญ่ เลือกเรียนที่นี่ รองลงมาคือ อาจารย์แนะแนว อาจารย์ ที่ปรึกษา ผู้ปกครอง และ Idol เป็นลำดับ

7.3 ประโยชน์ที่จะได้รับจากงานวิจัย

1) ทราบถึงปัจจัยที่มีผลและเกี่ยวข้องกับการ ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะ วิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทั้งข้อมูลพื้นฐานปัจจัยที่เกี่ยวข้อง กับการตัดสินใจและความสัมพันธ์ในการตัดสินใจ

2) ให้เป็นข้อมูลสำหรับคณะวิศวกรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ ในการเข้ารับการศึกษาต่อ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนในอนาคตต่อไป

7.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือก เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยทุกคณะ

2) ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือก เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย (ระบบโควตา ระบบรับตรง และระบบแอดมิชชัน) กับ มหาวิทยาลัยอื่น ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาเปรียบเทียบว่าผลที่ ได้มีความเหมือนหรือแตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2554). *สถิติสำหรับงานวิจัย*. (พิมพ์ ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- ธนกฤต ยืนยงเดชา. (2554). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียน ศึกษาต่อระดับอุดมศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นอันดับหนึ่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.*
- พรพรรณ ยาใจ. (2550). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อ การตัดสินใจของนักศึกษาต่างชาติในการเข้ามา เป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนใน ประเทศไทย กรณี ศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.*
- เมธาวี สุขปาน. (2556). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือก ศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน กรณีศึกษาวิทยาลัยพณิชยการ ธนบุรี. เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิต.*
- ศศิวิมล แสนเมือง. (2554). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตั้งใจ เลือกมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีของนักเรียน ที่มีผลการเรียนดีในเขตภาคตะวันออกเฉียง เหนือตอนล่าง. สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. นครราชสีมา.*
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548) *แนวทางการจัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- Kast, F.E. and Rosenzweig, J.E. (1985) *Organization and Management: A System and Contingency Approach*. 4th Edition. New York: McGraw Hill.
- Ebert, Ronald & Micheal, Terrence. (1975). *Organization Decision Process*. New York: Crane Russal.